

ABSTRAKT

Tato práce se věnuje mezinárodnímu právu, konkrétně právu humanitárnímu a lidským právům s důrazem na mezinárodněprávní instrumenty upravující postavení dětí sloužící v ozbrojených silách. V práci jsou rozebrány jednotlivé mezinárodní úmluvy, jakož i mechanismy, které na ochranu dětských vojáků přinášejí.

V první kapitole se definuje pozice dětského vojáka a specifika jeho zapojení do vojenských konfliktů. Rozhodujícím kritériem pro zapojení dítěte do vládní armády či ozbrojených složek nestátních subjektů je věk. Dále je podrobněji rozebrán mechanismus odvodu do armády na dobrovolný vstup a nucený nábor dětských vojáků.

Jednotlivé mezinárodněprávní instrumenty jsou podrobně analyzovány v druhé kapitole. Dětskými vojáky se zabývají jednak předpisy humanitárního práva, konkrétně dodatkové protokoly Ženevských úmluv, tak i lidskoprávní úmluvy. Z těchto instrumentů je pozornost věnována Úmluvě o právech dítěte a jeho Opčnímu protokolu o zapojování dětí do ozbrojených konfliktů. Rozebrána je jediná regionální úmluva řešící problém dětských vojáků a to Africká charta práv a blaha dítěte. Problematiku dětských nábora dále částečně upravuje Úmluva č. 182 Mezinárodní organizace práce a také Palermský protokol. Vývoj legislativy v této oblasti završuje Římský statut, který zřizuje Mezinárodní trestní soud. Mimo tyto mezinárodní smlouvy je zde podrobněji rozebrána i úloha Výboru pro práva dítěte a rezoluce Rady bezpečnosti.

Třetí a čtvrtá kapitola se zabývá trestněprávním postihem a kriminalizací za činy spáchané dětskými vojáky nebo za zločiny nábora dětí do armády. Podrobněji zde jsou rozebrány funkce jednotlivých tribunálů a soudů, jakož i jejich jurisdikce. V neposlední řadě zde jsou podrobně analyzovány i dvě soudní rozhodnutí a to se Samuelem Hingou Normanem a Thomasem Lubangou Dyilem.

Poslední kapitola se pokouší popsat úskalí a rizika zpětného zapojení dětských vojáků zpět do společnosti po ukončení válečného konfliktu. Jsou zde popsány priority, kterých se musí dosáhnout a rovněž zde jsou uvedeny úspěšné humanitární programy, které sledovaly stejný cíl v zemích nejvíce zasažených tímto problémem. Také zde jsou zmíněny ustanovení mezinárodních úmluv, které tuto problematiku reflektují.